Dosarul nr. 3-2800/22

HOTĂRÎRE
În numele Legi

27 noiembrie 2024
Chişinău
Judecătoria Chişinău (sediu Centru) Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul Corneliu Guzun Grefier Adelina Fedişin

examinând în ședință publică acțiunea de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de Babără Dumitru către Serviciul Vamal privind anularea actelor administrative,

constată:

La 14 noiembrie 2022, reclamantul Babără Dumitru, prin intermediul avocatului Lupea Georgeta, s-a adresat cu acțiune în instanța de judecată împotriva Serviciul Vamal privind anularea actelor administrative.

În motivarea cererii reclamantul a invocat că, la data de 19.09.2022, în contextul examinării solicitării Biroului Vamal Nord, sus indicată, a fost stabilit faptul că autoritatea publică, anterior elaborării şi expedierii solicitării, la data de *****2 a fost adoptată Decizia de regularizare nr. ***** din *****2. Tot prin solicitarea nr. 8650 din 09.09.2022, a aflat că în privinţa sa, la data de 08.09.2022 a fost emisă Decizia nr. ***** privind declanșarea procedurii de executare silită. În acest sens, reclamantul considerând ilegale acţiunile Biroul Vamal Nord, având în vedere că până în prezent acesta nu a recepționat Decizia de regularizare nr. ***** din *****2 şi Decizia nr.***** din 08.09.2022 privind declanșarea procedurii de executare silită, la data de 23.09.2022 a formulat o solicitare în adresa Biroului Vamal Nord, prin care am solicitat prezentare actelor administrative individuale pentru a face cunoștință cu acestea. Totodată, reclamantul a înaintat în adresa pârâtei şi o cerere prealabilă înregistrată privind dezacordul referitor la Decizia de regularizare nr. ***** din *****2 şi Decizia nr. ***** din 08.09.2022 privind declanșarea procedurii de executare silită, prin care a solicitat: - Anularea Deciziei de regularizare nr. ***** din *****2 emisa de Biroul Vamal Nord, întocmită în privinţa petiționarului Babără Dumitru; - Anularea Deciziei nr. ***** din

08.09.2022 privind declanșarea procedurii de executare silită emisă de Biroul Vamal Nord, întocmită în privinţa petiționarului Babără Dumitru. Astfel, cu părere de rău nici până în prezent reclamantul nu a recepționat de la pârât nici un răspuns cu privire la examinarea cererii prealabile.

Indică reclamantul că, analizând conținutul Deciziei de regularizare nr. ***** din *****2 şi Deciziei nr. ***** din 08.09.2022 privind declanșarea procedurii de executare silită, se deduce că autoritatea publică a emis două acte administrative individuale defavorabile ilegale şi neîntemeiate, prin ce reclamantul este lezat în drepturile sale, în sensul aii. 17 din Codul administrativ, ceea ce ocazionează contestarea acestora în instanţa de judecată.

Preliminar, subliniază reclamantul că pricina dedusă judecății este circumscrisă sferei contenciosului administrativ, care are ca obiect actul administrativ individual defavorabil – Decizia de regularizare nr. ***** din *****2 şi Decizia nr. ***** din 08.09.2022 privind declanșarea procedurii de executare silită, ceea ce necesită abordarea chestiunilor legate de aspecte de procedură și admisibilitate. În sensul art. 20 şi art. 189 alin. (1) Cod administrativ, orice persoană poate înainta o acţiune în contencios administrativ, dacă revendică încălcarea prin activitatea administrativă a unei autorități publice a unui drept legitim sau a unei libertăţi stabilită prin lege. Cu privire la acţiunea în contencios administrativ decid instanţele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform Codului administrativ. Deoarece actele administrative individuale contestate au fost adoptate la data de *****2 şi 08.09.2022, raportul material litigios este guvernat de prevederile Codului administrativ, în vigoare din 01.04.2019.

În conformitate cu prevederile alin. (1) art. 191 în coroborare cu alin. (1) art. ***** Cod administrativ, competența pentru examinarea prezentei cereri revine Judecătoriei Chişinău (sediul Râșcani).

Referitor la condiţia de respectare a remediului extrajudiciar cu privire la contestarea actului administrativ individual defavorabil, reține reclamantul că, până la înaintarea acţiunii în contencios administrativ reclamantul a depus cerere prealabilă în adresa Pârâtului, care până în prezent nu a fost soluționată, ceea ce în condiţiile prevederilor art. 64 alin. (2) Cod administrativ, potrivit căruia, refuzul de a primi sau a examina o cerere se consideră drept respingere a cererii. Aceeași regulă se aplică şi în cazul nesoluționării unei cereri în termen legal. Rezultă că cererea prealabilă a fost respinsă.

Cu privire la respectarea termenului de contestare a actului administrativ individual, reține reclamantul că, potrivit art. 209 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, acţiunea în contestare se înaintează în decurs de 30 de zi le, dacă legea nu prevede altfel.

Acest termen începe să curgă de la: a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluţionarea acesteia. Astfel, se constată că acţiunea în contencios administrativ este înaintată de reclamant cu respectarea termenului de contestare.

La fel, reclamantul specifică că, decizia de regularizare nr. ***** din *****2 şi Decizia nr. ***** din 08.09.2022 privind declanșarea procedurii de executare silită sunt acte administrative individual defavorabile, neîntemeiate şi ilegale, fiind contrare prevederilor legii, deoarece: Temeiul adoptării Decizia de regularizare nr. ***** din *****2 şi Decizia nr. ***** din 08.09.2022 privind declanșarea procedurii de executare silită sunt, a fost faptul intentării procesului contravențional în privinţa lui Babără Dumitru. Astfel, agentul constatator fără suport probatoriu, a constatat că cet. Babără Dumitru la data de 02.12.2019 a fost înregistrat ca șofer la traversarea punctului de trecere vamală, direcția „intrare" în Republica Moldova, nu-i oferă statutul de proprietar al acestui automobil. Mai mult ca atât, la expunerea circumstanțelor stabilite în cadrul examinării cauzei, este menţionat că cet. Babără Dumitru la data de 02.12.2019 a fost înregistrat ca șofer la traversarea punctului de trecere vamală, însă numărul de identificare (IDNP) al acestuia nu corespunde cu numărul de identificare al Contravenientului. Cu alte cuvinte, agentul constatator indică că la traversarea punctului de trecere vamală, citează: „La volan fiind Babără Dumitru, IDNP *****, pe când potrivit actelor de identitate ale contravenientului numărul de identificare al acestuia este „*****". În contextul acestor circumstanțe, reclamantul consideră că actele administrative contestate prin prezenta cerere au fost adoptate cu încălcarea legislației în vigoare şi care urmează a fi anulate din următoarele considerente.

Invocă reclamantul că, în Codul Vamal al Republicii Moldova, în articolul $127^{13}$ este reglementată noțiunea Deciziei de regularizare, care reprezintă un document de o formă stabilită de Serviciul Vamal, întocmit de organele vamale, care servește drept dovada a apariției şi sau anulării obligației vamale, a restituirii drepturilor de import sau de export plătite ori percepute în plus şi a măsurilor de politică economică şi care este executoriu din momentul aducerii acesteia la cunoștință plătitorului vamal. Titularul obligației vamale semnează decizia de regularizare chiar şi în caz de dezacord şi poate fi atacată, în caz de dezacord, în conformitate cu prevederile prezentului cod. Decizia de regularizare se întocmește în cazurile prevăzute în Ordinul Serviciului Vamal nr. ***** din 31.07.2014 „Cu privire la formularul, modul de completare şi utilizare a Deciziei de regularizare". Titularul obligației vamale semnează decizia de regularizare chiar şi în caz de dezacord, iar în cazul refuzului sau neprezentării pentru semnare, decizia de regularizare este executorie, dacă acesta a fost comunicat titularului obligației vamale în modul corespunzător.

În acest sens, reclamantul menționează că, Decizia de regularizare nr. ***** din *****2 nu a fost comunicată petiționarului, iar autoritatea emitentă în pofida acestor exigențe legale a inițiat şi procedura de executare silită. Totodată, Ordinul Serviciului Vamal nr. ***** din 31.07.2014 cu privire la formularul, modul de completare şi utilizare a Deciziei de regularizare pct. 5, stabilește data aducerii la cunoștința plătitorului vamal a deciziei de regularizare se consideră: a) data semnării acesteia de către plătitorul vamal: h) data indicată în avizul de recepție, care confirmă recepționarea acesteia de către plătitorul vamal: c) ziua publicării comunicatului in Monitorul Oficial al Republicii Moldova. Anularea deciziei de regularizare de către Instanţa de judecată/Serviciul Vamal se efectuează prin întocmirea şi aprobarea unei noi decizii de regularizare, indicând suma anulată precum şi cuantumul obligației vamale spre restituire, în rubricile respective. Modificarea deciziei de regularizare prin corectarea erorilor comise în aceasta, în partea ce ține de obligaţia vamală calculată, se efectuează prin întocmirea şi aprobarea unei decizii de regularizare suplimentare, indicând după caz, diferența sumei modificate spre încasare/spre anulare, precum şi cuantumul obligației vamale spre restituire, în rubricile respective. Corectarea erorilor comise într-o decizie de regularizare, ce nu țin de obligaţia vamala calculata, se efectuează pe unul din exemplarele originale ale deciziei de regularizare rămase organului vamal şi se semnează de către colaboratorul vamal care a efectuat corectarea. După corectarea erorii, organul vamal remite imediat plătitorului vamal, o copie autentificată a deciziei de regularizare corectate, prin scrisoare poștală recomandată cu aviz de recepție. În caz de dezacord, decizia de regularizare poate fi atacată în instanţă de contencios administrativ în conformitate cu prevederile Codului vamal şi Codului administrativ.

Totodată, remarcă reclamantul că, având în vedere că până în prezent nu a recepționat Decizia de regularizare nr. ***** din *****2 şi Decizia nr. ***** din 08.09.2022 privind declanșarea procedurii de executare silită, acesta a expediat o solicitare în adresa Biroului Vamal Nord, prin care a solicitat prezentare actelor administrative pentru a face cunoștință cu acestea. Astfel, având în vedere că despre conținutul Deciziei de regularizare nr. ***** din *****2 şi Deciziei nr. ***** din 08.09.2022 privind declanșarea procedurii de executare silită nu-i este cunoscut, își rezervă dreptul ca ulterior să intervină cu o cerere motivată prin care va invoca motivele de drept şi de fapt suplimentare.

Invocă reclamantul că, conform art. 24 din Codul administrativ, participanții la procedura administrativă şi procedura de contencios administrativ trebuie să își exercite drepturile şi să își îndeplinească obligațiile cu bună-credință, fără a încălca drepturile procesuale ale altor participanți. Participantul care își exercită drepturile procesuale în mod abuziv şi nu își îndeplinește obligațiile procesuale cu bună-credință răspunde

potrivit legii pentru prejudiciile materiale şi morale cauzate.

Conform art. 25 al Codului administrativ, statuează că, autoritățile publice şi instanţele de judecată competente trebuie să îşi exercite atribuțiile legale în mod imparțial, indiferent de propriile convingeri sau interesele persoanelor care le reprezintă.

Conform art. 64 al Codului administrativ, autoritatea publică este obligată să soluționeze o cerere potrivit competențelor sale şi în termenul stabilit de lege. Refuzul de a primi sau a examina o cerere se consideră drept respingere a cererii. Aceeași regulă se aplică şi în cazul nesoluționării unei cereri în termen legal. Prin derogare de la prevederile alin. (2), în cazurile prevăzute de lege, nesoluţionarea în termen a unei cereri se consideră drept acceptare a acesteia.

Potrivit art. 16 din Codul administrativ, dreptul discreționar al autorităţii publice reprezintă posibilitatea acesteia de a opta între mai multe soluții posibile corespunzătoare scopului legii atunci când aplică o dispoziție legală. Exercitarea dreptului discreționar nu permite desfășurarea unei activități administrative arbitrare.

În corespundere cu art. 137 al Codului administrativ, în exercitarea dreptului discreționar atribuit, autoritățile publice trebuie să acționeze cu bună-credință în limitele legal stabilite şi cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul. Dacă autoritatea publică poate decide discreționar şi doar una din mai multe consecințe juridice este legală, atunci dreptul discreționar al autorităţii publice se reduce la alegerea consecinței juridice/soluției legale. Stările de fapt identice în esență se tratează identic. O tratare neidentică a două stări de fapt identice se admite numai dacă există un motiv obiectiv. Dacă într-un caz autoritatea publică şi-a exercitat dreptul discreționar într-un anumit mod, atunci în cazuri similare ea este obligată să îşi exercite dreptul discreționar în același mod. Această regulă nu se aplică dacă autoritatea publică intenționează să îşi schimbe în viitor practica de exercitare a dreptului discreționar în cazuri similare.

Potrivit art. 225 alin. (2) din Codul administrativ, verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică: a) şi-a exercitat dreptul discreționar; b) a luat în considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar; d) şi-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.

Potrivit art. 18 din Codul administrativ, interesul public vizează ordinea de drept, democrația, garantarea drepturilor şi a libertăţilor persoanelor, precum şi obligațiile acestora, satisfacerea necesităților sociale, realizarea competențelor autorităţilor publice, funcţionarea lor legală şi în bune condiții. Astfel, o măsură oficială întreprinsă de autoritățile publice şi instanţa de judecată este proporțională dacă: - urmăreşte un scop legitim; - este potrivită; - necesară şi - rezonabilă. Scopul măsurii stabilește criteriul şi punctul de referință pentru întrebarea dacă măsura este potrivită, necesară şi

proporțională pentru atingerea acestui scop. Astfel, dacă scopul în sine nu este legitim, măsura nu este deci proporțională.

În speță, notează reclamantul că, după cum rezultă, Serviciul Vamal de Stat a omis să facă o apreciere dacă actul administrativ conţine o motivare în privinţa scopului legitim urmărit prin măsura din dispozitivul acesteia, dar şi în privinţa celorlalte elemente ale proporționalității. Astfel, o măsură oficială este necesară dacă nu există un remediu mai ușor, la fel de adecvat, care să genereze același succes cu aceeași certitudine şi cu un efort relativ comparabil, adică cu un minim de intervenție. Măsura aleasă este necesară dacă nu există una mai ușoară care să obțină același succes cu aceiași siguranță.

În drept, atestă reclamantul că, în susţinerea pretențiilor înaintate, corespunzător principiul preeminenței dreptului ce constituie şi una din exigențele unui proces echitabil în sensul prevederilor art. 6 § 1 din Convenţia pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale (cauza Roșca vs. Moldova, nr. 6267 02 din 22.03.2005 § 24), prevederilor art. 54 alin. (2), art. 20 Constituția RM, „(1) Orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile şi interesele sale legitime. (2) Nici o lege nu poate îngrădi accesul la justiție.”.

Art. 20 Codul Administrativ, „Dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acţiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanţele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod”.

Art. 36 Codul Administrativ, „(1) Instanţa de judecată competentă sa soluționeze acţiunile in contencios administrativ este obligată să respecte principiul supremației dreptului, în conformitate cu care demnitatea omului, drepturile şi libertățile lui sunt considerate valori supreme şi sunt garantate de stat”.

Art. 189 Codul Administrativ, (1) Orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acţiune în contencios administrativ”.

Art. 214 Codul Administrativ, „(1) Instanţa de judecată competentă să soluționeze acţiunile in contencios administrativ este obligată să respecte principiul supremației dreptului, în conformitate cu care demnitatea omului, drepturile şi libertățile lui sunt considerate valori supreme şi sunt garantate de stat.”

Faţă de cele ce preced, reține reclamantul că, Decizia de regularizare nr. ***** din *****2 și Decizia nr. ***** din 08.09.2022 privind declanșarea procedurii de executare silită, emise de Biroul Vamal Nord sunt afectate de vicii esenţiale de ordin material şi procedură, care impun eminamente anularea in integram a actelor

administrative individuale defavorabile contestate. Urmare a motivelor de fapt şi de drept prezentate supra, reclamantul solicită:

- primirea spre examinare şi admiterea cererii de chemare în judecată;

- anularea Deciziei de regularizare nr. ***** din *****2 emisă de Biroul Vamal Nord, întocmit în privinţa petiționarului Babără Dumitru;

- anularea Deciziei nr. ***** din 08.09.2022 privind declanșarea procedurii de executare silită emisă de Biroul Vamal Nord, întocmit în privinţa petiționarului Babără Dumitru (f.d. 4-9).

*Prin încheierea din 9 decembrie 2022*, cererea reclamantului Babără Dumitru cu privire la atragerea terțului în proces, s-a respins, ca neîntemeiată (f.d. 24).

*Prin încheierea din 27 aprilie 2023,* demersul reprezentantului Serviciului Vamal privind strămutarea cauzei, s-a respins, ca fiind neîntemeiat (f.d. 55-55 verso)

*Prin încheierea din 20 iunie 2024*, demersul reprezentantului Serviciului Vamal privind declararea inadmisibilității acțiunii, s-a respins, ca neîntemeiat (f.d. 112-113)

În ședința de judecată, *reclamantul Babără Dumitru* și *reprezentantul reclamantului*, *avocatul Lupea Georgeta,* nu s-au prezentat fiind înștiințați în modul prevăzut de lege despre data, ora și locul examinării cauzei.

Totodată, se reține că, pentru ședința de examinare a cauzei în fond – 12.11.2024, reprezentantul reclamantului, avocatul Lupea Georgeta, a depus cerere de amânare a ședinței de judecată, care însă a fost respinsă de către instanță dat fiind faptul că anterior instanța a admis de mai multe ori cererile de amânare depuse de către avocat pe același motiv.

*Reprezentantul pârâtului – Serviciului Vamal*, Tărîță Veniamin, acționând în baza procurii anexate la dosar (f.d. 68), în ședința de judecată nu a recunoscut acțiunea solicitând respingerea acesteia ca fiind neîntemeiată.

**Audiind explicațiile reprezentantului pârâtului, apreciind argumentele acestora întru susținerea pretențiilor formulate și obiecțiilor înaintate, ținând cont de probatoriul administrat și legislația pertinentă, instanța de judecată consideră necesar de a respinge acțiunea reclamantului Babără Dumitru, ca fiind neîntemeiată, reieșind din următoarele considerente.**

Conform prevederilor art. 189 alin. (1) și (2) Cod administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ. O acțiune în contencios administrativ poate fi înaintată și atunci când autoritatea publică nu a soluționat în termen legal o cerere.

Potrivit art. 2 alin. (1) Cod administrativ, prevederile prezentului cod determină statutul juridic al participanților la raporturile administrative, atribuțiile autorităților publice administrative și ale instanțelor de judecată competente pentru examinarea litigiilor de contencios administrativ, drepturile și obligațiile participanților în procedura administrativă și cea de contencios administrativ.

În conformitate cu art. 3 Cod administrativ, legislația administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activității administrative și a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor și a libertăților prevăzute de lege ale persoanelor fizice și juridice, ţinându-se cont de interesul public și de regulile statului de drept.

Reieșind din prevederile art. 18 Cod administrativ, interesul public vizează ordinea de drept, democrația, garantarea drepturilor și a libertăților persoanelor, precum și obligațiile acestora, satisfacerea necesităților sociale, realizarea competențelor autorităților publice, funcționarea lor legală și în bune condiții.

Conform art. 22 alin. (1) Cod administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sunt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

Potrivit prevederilor art. 93 alin. (1) din Codul administrativ, fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția.

Conform art. 17 Cod administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

În conformitate cu art. 225 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ. Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică: a) și-a exercitat dreptul discreționar; b) a luat în considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar; d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.

Conform art. 206 alin.(1) Cod administrativ, o acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acțiune în contestare); b) obligarea autorității publice să emită un act administrativ individual (acțiune în obligare); c) impunerea la acțiune, la tolerare a acțiunii sau la inacțiune (acțiune în realizare); d) constatarea existenței sau inexistenței unui raport juridic ori nulității unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acțiune în constatare); sau e) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acțiune de control normativ).

Potrivit art. 208 alin. (1) Cod administrativ, în cazurile prevăzute de lege, până la

înaintarea acțiunii în contencios administrativ, se va respecta procedura prealabilă.

Reieșind din dreptul subiectiv al subiectului afectat, care la fel a fost predeterminat de legiuitor și care a fost formulat astfel - orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente pentru a obține anularea actului, recunoașterea dreptului pretins și repararea pagubei ce i-a fost cauzată.

Fiind investită cu atribuția cercetării stării de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, în temeiul art. 22 și 219 Cod administrativ, instanța de judecată reține că obiect al examinării prezentei cauze în instanța de contencios administrativ îl constituie anularea actelor administrative individuale defavorabile.

În privința competenței instanței de judecată la examinarea acțiunii în contencios administrativ se constată că competenta, în conformitate cu prevederile art. 191 alin. (1) și art. 196 alin. (1) Cod administrativ, la momentul depunerii acțiunii, revenea Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani). Prin urmare acțiunea este depusă cu respectarea prevederilor art. 191 alin. (1), art. 192 alin. (2) și art. 196 alin. (1) Cod administrativ.

Analizând circumstanțele speței în coraport cu normele legale precitate, instanța de judecată constată că reclamantul Babără Dumitru a respectat procedura de depunere a acțiunii, precum și termenul de depunere a acțiunii în instanța de contencios administrativ, motiv pentru care instanța judecătorească constatând că acțiunea este admisibilă, va purcede la examinarea fondului acesteia.

În speță, din materialele dosarului instanța de judecată reține că, potrivit deciziei de regularizare nr. ***** din 11 iulie 2022, emisă de Biroul Vamal Nord al Serviciului Vamal al Republicii Moldova, s-a calculat și s-a dispus spre încasare, de la reclamantul Babără Dumitru, obligațiile vamale în sumă totală de 153 094,12 lei, inclusiv penalitate în suma în sumă de 504,95 lei (f. 27 verso-28 dosar administrativ).

La 8 septembrie 2022, Biroul Vamal Nord al Serviciului Vamal al Republicii Moldova, a emis decizia nr. ***** cu privire la declanșarea procedurii de executare silită a obligației vamale a plătitorului vamal, prin care s-a decis declanșarea procedurii de executare silită în privința plătitorului vamal – prin aplicarea modalităților de executare silită a obligațiilor vamale potrivit art. $130^2$ Cod vamal: Babără Dumitru, reieșind din restanțele conform deciziei de regularizare nr. ***** din *****2, care la situația din 08.09.2022, alcătuiesc 155 849,88 lei, dintre care: accize – 152 507,03; PV – 81,87 lei; penalități – 3260,98 lei (f. 22 dosar administrativ).

La 19 octombrie 2022, reclamantul Babără Dumitru, prin intermediul avocatului Lupea Georgeta, a depus cererea prealabilă în adresa Serviciului Vamal, Biroul Vamal Nord, înregistrată cu nr. 31427 din 19.10.2022, prin care a solicitat anularea deciziei de

regularizare nr. ***** din *****2 și a deciziei nr. ***** din 08.09.2022 privind declanșarea procedurii de executare silită (f. 9-10 dosar administrativ).

Prin scrisoarea nr. 28/11-16800 din 16 noiembrie 2022, reclamantul Babără Dumitru și avocatul Lupea Georgeta, au fost informați că, cu referire la cererea prealabilă f/nr. (înregistrată la Serviciul Vamal cu nr. nr. 31427 din 19.10.2022 și 33210 din 04.11.2022), privind anularea Deciziei de regularizare nr. ***** din *****2 și a Deciziei nr. ***** cu privire la declanșarea procedurii de executare silită a obligației vamale a plătitorului vamal din 08.09.2022, emise de biroul vamal Nord, Serviciul Vamal comunică următoarele. Referitor la Decizia de regularizare nr. ***** din *****2 prin care biroul vamal Nord a calculat spre achitare Dlui Babără Dumitru obligația vamală în sumă de 153 094,12 lei, informează că. Conform prevederilor pct. 4 al Ordinul SV nr. 333-0/2014 „Cu privire la formularul, modul de completare și utilizare a deciziei de regularizare", Decizia de regularizare se întocmește în patru exemplare, dintre care un exemplar se înmânează reprezentantului legal al plătitorului vamal contra semnătură. în cazul refuzului reprezentantului legal al plătitorului vamal de a se prezenta la organul vamal, pentru a primi și semna deciziile de regularizare, organul vamal întreprinde consecutiv următoarele acțiuni: a) aplică înscrierea „refuzul plătitorului vamal"; b) remite exemplarul deciziei de regularizare destinat plătitorului vamal, prin scrisoare poștală recomandată cu aviz de recepție, plătitorului vamal, la ultima adresă indicată de acesta la organele vamale; c) informează public plătitorul vamal, prin intermediul Monitorului Oficial al Republicii Moldova, în cazul în care se constată faptul nerecepționării de către plătitorul vamal a deciziei de regularizare remisă prin scrisoare poștală recomandată cu aviz de recepție. Informarea publică se efectuează de către colaboratorul vamal care a întocmit decizia de regularizare, imediat după constatarea faptului nerecepționării de către plătitorul vamal a deciziei de regularizare, prin expedierea în adresa redacției Monitorului Oficial al Republicii Moldova, a unui comunicat, conform modelului prevăzut în anexa nr.3 la prezentul ordin. Ulterior, de la data publicării comunicatului în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, plătitorul vamal este în drept să achite benevol obligația vamală constatată, în termen de 10 zile calendaristice. Totodată, conform pct. 5 al aceluiași Ordin, Data aducerii la cunoștința plătitorului vamal a deciziei de regularizare se consideră: a) data semnării acesteia de către plătitorul vamal; b) data indicată în avizul de recepție, care confirmă recepționarea acesteia de către plătitorul vamal; c) ziua publicării comunicatului în Monitorul Oficial al Republicii Moldova. Astfel, la data de 12.07.2022, prin scrisoarea poștală recomandată cu aviz de recepție, Decizia de regularizare nr. ***** din 12.07.2022 a fost expediată în adresa Dlui Babără Dumitru, însă scrisoarea nu a fost recepționată, fiind returnată cu mențiunea „nereclamat". În legătură cu faptul nerecepționării de către plătitorul vamal Dl. Babără Dumitru a Deciziei

de regularizare nr. ***** din 12.07.2022, organul vamal a publicat informarea publică prin intermediul Monitorului Oficial al Republicii Moldova nr. 257-263 din 12.08.2022. Menționează că, în conformitate cu prevederile art. 289 Cod vamal: „actele administrative, acțiunile sau inacțiunile organelor vamale, ale colaboratorilor vamali pot fi atacate în termen de 10 zile calendaristice de la data comunicării actului sau efectuării acțiunii/ inacțiunii". Respectiv, în partea ce ține de contestarea Deciziei de regularizare nr. ***** din 12.07.2022, informează că, data aducerii la cunoștința plătitorului vamal Dlui Babără Dumitru, este considerată data de 12.08.2022, ziua publicării comunicatului în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, astfel aceasta se lasă fără examinare, ca fiind depusă tardiv. În partea ce ține de Decizia nr. ***** cu privire la declanșarea procedurii de executare silită a obligației vamale a plătitorului vamal din 08.09.2022 aceasta a fost emisă de biroul vamal Nord în baza Deciziei de regularizare nr. ***** din 12.07.2022, care este cu titlu executoriu. Astfel, organul vamal la 12.07.2022 în privința Dlui Babără Dumitru a întocmită Decizia de regularizare nr. *****, care ulterior a fost adusă la cunoștință la 12.08.2022, prin intermediul Monitorului Oficial al Republicii Moldova nr. 257-263. Conform prevederilor art. $127^{13}$ alin. (1) Cod vamal, Decizia de regularizare reprezintă un document de o formă stabilită de Serviciul Vamal, întocmit de organele vamale, care servește drept dovadă a apariției și/sau anulării obligației vamale, a restituirii drepturilor de import sau de export plătite ori percepute în plus și a măsurilor de politică economică și care este executoriu din momentul aducerii acesteia la cunoștința plătitorului vamal. În conformitate cu pct. 7 al Ordinul SV nr. 333-0/2014 „Cu privire la formularul, modul de completare și utilizare a deciziei de regularizare", Plătitorul vamal este în drept să achite benevol obligația vamală constatată în termen de 10 zile calendaristice calculate din ziua aducerii la cunoștință a deciziei de regularizare. în cadrul termenului dat, organul vamal nu întreprinde măsurile de încasare silită prevăzute de lege. Reieșind din faptul că achitarea obligației vamale stabilite, în decursul termenului de achitare benevolă nu a fost efectuată și luând în considerație art. 129 alin. (6) Cod vamal: „neplata în termen legal a obligației vamale atrage, în mod suplimentar, suspendarea dreptului de plasare a mărfurilor și/sau mijloacelor de transport în destinații vamale de către plătitorul vamal respectiv până la stingerea obligației vamale, în condițiile stabilite prin reglementările vamale. În caz de litigiu, contestarea obligației vamale suplimentare ori atacarea în instanța judecătorească a deciziei organului vamal nu suspendă încasarea obligației vamale și aplicarea de măsuri suplimentare potrivit prevederilor prezentului cod, cu excepția cazului în care reglementările unor legi speciale prevăd în mod expres acest lucru", organul vamal a inițiat procedura de executare silită a obligației vamale. Drept urmare celor relatate, acțiunile organului vamal sunt legale și întemeiate, iar motive pentru satisfacerea cerințelor invocate în contextul cererii nu există

(f. 4 verso-5 dosar administrativ).

Potrivit prevederilor art. 6 alin. (2) din Codul vamal nr. 1149-XIV din 20.07.2000, aplicabil speței, activitatea vamală se desfășoară în conformitate cu legislația care este în vizoare la data la care orcanul vamal a primit declarația vamală și alte documente, cu excepția cazurilor prevăzute de legislație. În cazul trecerii ilegale de mărfuri și mijloace de transport peste frontiera vamală, se aplică legislația vamală în vigoare la momentul trecerii de facto a acestor bunuri peste frontiera vamală.

Reieșind din prevederile art. $125^2$ alin. (2) din Codul vamal, (2) Fișa personală de evidență a plătitorului vamal se actualizează prin efectuarea înscrierilor privind apariția, modificarea şi/sau stingerea obligaţiilor vamale în temeiul următoarelor documente: a) declarația vamală detaliată; b) formularul tipizat TV-14 – chitanța de percepere a drepturilor de import și de export; c) decizia de regularizare; d) decizia organului vamal privind aplicarea amenzii pe cazul de contravenție vamală; e) formularul nr. PV-1 – calculul procedurilor vamale.

În conformitate cu art. 127 din Codul vamal, (1) Cuantumul drepturilor de import sau de export se stabilește pe baza cotelor stabilite la data apariției obligației vamale. Amenzile şi penalitățile sunt aferente drepturilor de import sau de export şi pot apărea ulterior procedurii de vămuire. (2) În cazul în care nu este posibilă stabilirea cu exactitate a datei apariției obligației vamale, data luată în considerare pentru stabilirea cotelor proprii mărfurilor în cauză este acea în care organul vamal constată că mărfurile se află într-o situație care face să apară o obligație vamală. Dacă, la data constatării, organele vamale dispun de informaţii din care rezultă că obligaţia vamală a apărut anterior, cuantumul drepturilor de import sau de export se determină pe baza cotelor existente la data cea mai îndepărtată ce poate fi stabilită pe baza acelor informaţii. (3) Determinarea unei obligații vamale se face în monedă națională. În cazul în care pentru stabilirea acesteia este necesară conversia dintr-o valută străină se aplică cursul oficial al leului moldovenesc valabil la data apariției obligației vamale. (4) Pentru regimul vamal suspensiv care nu se încheie în termen, obligaţia vamală devine exigibilă şi se stinge prin executarea de către organul vamal a garanției constituite. (5) Plătitorul vamal ia cunoștință de cuantumul obligației vamale prin declarația vamală acceptată şi înregistrată de organul vamal. (6) În cazul unor diferențe ulterioare sau în situația încheierii din oficiu, fără declarație vamală, a unui regim vamal suspensiv, plătitorul vamal ia cunoștință de noua obligație vamală pe baza deciziei de regularizare întocmite de organul vamal. *(7) Declarația vamală şi decizia de regularizare sunt titluri executorii ce se onorează de către bancă fără accept, poprire şi validare la simpla solicitare a organului vamal. În cazul în care banca nu dă curs solicitării organului vamal în cel mai scurt termen posibil, acesta este în drept să nu accepte pe viitor instrumentele de plată sau de*

*garantare emise de această bancă*. (8) În cazul mărfurilor reținute de organul vamal, achitarea obligației vamale se suspendă până la stabilirea definitivă a regimului juridic al acestor mărfuri. (9) Prin reprezentare indirectă, în sensul prezentei secțiuni, se înțelege situația în care importatorul sau exportatorul acționează în numele, din însărcinarea şi pe contul altei persoane, dar operațiunea comercială se realizează ca şi cum ar fi fost efectuată în nume propriu. (10) Cu excepţia cazurilor prevăzute la alin. (11), termenul de prescripție pentru determinarea obligaţiilor vamale este de 4 ani, calculat conform art. $202^5$ alin. (2). (11) Termenul de prescripție nu se extinde asupra obligaţiilor vamale dacă: - declarația vamală reflectă fapte ce constituie infracțiuni; - declarația vamală nu a fost depusă pentru situațiile în care aceasta a fost prevăzută.

Conform art. $127^5$ al Codului vamal, (1) Obligaţia vamală apare: a) în cazul neexecutării obligaţiilor ce rezultă din păstrarea mărfurilor în depozit provizoriu; b) în cazul neîndeplinirii uneia dintre condiţiile stabilite prin destinația vamală sub care au fost plasate mărfurile; c) în cazul utilizării mărfurilor în alte scopuri decât cele stabilite prin destinația finală a acestora, cu excepţia exportului, dacă în această bază au beneficiat de un tratament tarifar favorabil. (2) În cazurile specificate la alin.(1), obligaţia vamală apare la data producerii situațiilor respective. (3) Plătitor vamal este titularul declarației sumare de plasare a mărfurilor în depozit provizoriu sau titularul destinației vamale sub care a fost plasată marfa. (4) Dacă obligaţia vamală a apărut pentru o marfă care beneficiază sau ar fi putut beneficia de un tratament tarifar preferențial, cuantumul obligației vamale se determină prin aplicarea acestui tratament preferențial.

Conform articolului 173 din Codul vamal, mărfurile și mijloacele de transport care trec frontiera vamală, mărfurile și mijloacele de transport a căror destinație vamală se modifică, alte mărfuri și mijloace de transport în cazurile stabilite în condițiile legii sunt declarate organului vamal.

Reieșind din materialele dosarului administrativ, la 30 iunie 2022, de către Biroul Vamal Nord, în privința lui Babără Dumitru a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție nr. 264/22, în baza art. 287 alin. (8) din Codul contravențional, conform căruia, s-a stabilit că, la data de 20.01.2022, conform ordinului de misiune a echipei mobile nr. 01 din 20.01.2022, de către funcționarii Serviciului Echipe Mobile „Nord”, a fost supus controlului vamal parcarea amplasată în r-nul Fălești, satul Sarata Veche, nr. cadastral 4373101222, care se află în folosința cet. Republicii Moldova - Curu Fiodor. Urmare a inițierii controlului vamal pe teritoriul sus-menționat, a fost depistat un mijloc de transport, de model AUDI A6, cu n/î FGU161 (LT), în stare dezmembrată (conform procesului-verbal privind efectuarea controlului vamal de către echipa mobilă, seria 0002635, nr. 6, anexa nr. 1 din 20.01.2020), Prin urmare, unitatea de transport a fost ridicată prin procesul-verbal de ridicare a mărfurilor și obiectelor aflate sub control

vamal din 20.01.2020 și transmisă la păstrare responsabilă către cetățeanul Curu Fiodor. Accesând sistemele informaționale ale Serviciului Vamal a fost stabilit, că mijlocul de transport model AUDI A6, cu n/î FGU161 (LT), are ultima traversare a frontierei de stat pe direcția intrare, la data de 02.12.2019, prin PVFI Sculeni (2010 rutier), la volan fiind cet. Babără Dumitru, unde a fost încălcat termenul de aflare pe teritoriul RM prevăzut de art. 10 pct. (1) al Legii nr. 1569 din 20.12.2002, precum și prevederile art. $184^1$ pct. (1) Cod Vamal RM. Fiind audiat proprietarul dezmembrării, ultimul a declarat că unitatea de transport sus indicată au fost procurată în anul 2021 cu scopul de a fi dezmembrată. Conform bazei de date „e-vinieta", a ÎS „Administrația de Stat a Drumurilor", a fost achitată vinieta în perioada 01.11.2019 - 29.01.2021. Conform răspunsului cu nr. 28/25-4806 din 18.05.2022 al Secției Reglementări Tarifare și Netarifare cuantumul drepturilor de import a mijlocului de transport, de model AUDI A6, cu n/î FGU161 (LT), constituie 152588,90 lei. Astfel, în rezultatul verificării probatoriul administrat, cet. Babără Dumitru pentru nescoaterea în termen de pe teritoriul vamal al RM a mijlocului de transport înmatriculat în alt stat, care a fost introdus cu obligația de a fi scos de pe teritoriul ei vamal este pasibil de a fi atras la răspundere contravențională conform art. 287, alin. (8) Cod Contravențional al RM (f. 31 dosar administrativ).

Prin decizia asupra cazului de contravenție vamală nr. 264/22 din 30 iunie 2022, în privința lui Babără Dumitru a fost aplicată sancțiunea contravențională sub formă de amendă în valoare de 84 u.c., ceea ce constituie 4200,00 lei (f. 30 verso dosar administrativ).

În context, instanța consideră relevante prevederile art. $127^{13}$ din Codul vamal nr. 1149-XIV din 20.07.2000, aplicabil speței, (1) Decizia de regularizare reprezintă un document de o formă stabilită de Serviciul Vamal, întocmit de organele vamale, care servește drept dovadă a apariției şi/sau anulării obligației vamale, a restituirii drepturilor de import sau de export plătite ori percepute în plus şi a măsurilor de politică economică și care este executoriu din momentul aducerii acesteia la cunoștință plătitorului vamal. (2) Titularul obligației vamale semnează decizia de regularizare chiar şi în caz de dezacord. Decizia de regularizare poate fi atacată, în caz de dezacord, în conformitate cu prevederile prezentului cod.

Respectiv, instanța reiterează că, la 11 iulie 2022, prin decizia de regularizare nr. *****, emisă de Biroul Vamal Nord al Serviciului Vamal al Republicii Moldova în baza procesului-verbal cu privire la contravenție nr. 264/22 din 30.06.2022, s-a calculat și s-a dispus spre încasare, de la reclamantul Babără Dumitru, obligațiile vamale în sumă totală de 153 094,12 lei, inclusiv penalitate în suma în sumă de 504,95 lei (f. 27 verso-28 dosar administrativ).

La 8 septembrie 2022, Biroul Vamal Nord al Serviciului Vamal al Republicii

Moldova, a emis decizia nr. ***** cu privire la declanșarea procedurii de executare silită a obligației vamale a plătitorului vamal, prin care s-a decis declanșarea procedurii de executare silită în privința plătitorului vamal – prin aplicarea modalităților de executare silită a obligațiilor vamale potrivit art. 1302 Cod vamal: Babără Dumitru, reieșind din restanțele conform deciziei de regularizare nr. ***** din *****2, care la situația din 08.09.2022, alcătuiesc 155 849,88 lei, dintre care: accize – 152 507,03; PV – 81,87 lei; penalități – 3260,98 lei (f. 22 dosar administrativ).

Potrivit prevederilor art. 128 alin. (4) din Codul vamal, în cazul emiterii de către organul vamal a deciziei de regularizare, stingerea prin compensare a obligației vamale constatate se efectuează după expirarea termenului de achitare benevolă de 10 zile calendaristice, calculat din momentul aducerii la cunoștința plătitorului vamal a deciziei de regularizare.

Conform prevederilor pct. 4 al Ordinul SV nr. 333-0/2014 Cu privire la formularul, modul de completare și utilizare a deciziei de regularizare, Decizia de regularizare se întocmește în patru exemplare, dintre care un exemplar se înmânează reprezentantului legal al plătitorului vamal contra semnătură. în cazul refuzului reprezentantului legal al plătitorului vamal de a se prezenta la organul vamal, pentru a primi și semna deciziile de regularizare, organul vamal întreprinde consecutiv următoarele acțiuni: a) aplică înscrierea „refuzul plătitorului vamal”; b) remite exemplarul deciziei de regularizare destinat plătitorului vamal, prin scrisoare poștală recomandată cu aviz de recepție, plătitorului vamal, la ultima adresă indicată de acesta la organele vamale; c) informează public plătitorul vamal, prin intermediul Monitorului Oficial al Republicii Moldova, în cazul în care se constată faptul nerecepționării de către plătitorul vamal a deciziei de regularizare remisă prin scrisoare poștală recomandată cu aviz de recepție. Informarea publică se efectuează de către colaboratorul vamal care a întocmit decizia de regularizare, imediat după constatarea faptului nerecepționării de către plătitorul vamal a deciziei de regularizare, prin expedierea în adresa redacției Monitorului Oficial al Republicii Moldova, a unui comunicat, conform modelului prevăzut în anexa nr. 3 la prezentul ordin. Ulterior, de la data publicării comunicatului în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, plătitorul vamal este în drept să achite benevol obligația vamală constatată, în termen de 10 zile calendaristice. Totodată, conform pct. 5 al aceluiași Ordin, Data aducerii la cunoștința plătitorului vamal a deciziei de regularizare se consideră: a) data semnării acesteia de către plătitorul vamal; b) data indicată în avizul de recepție, care confirmă recepționarea acesteia de către plătitorul vamal; c) ziua publicării comunicatului în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

Astfel, instanța de judecată a stabilit că, la 12 iulie 2022, prin scrisoarea poștală recomandată cu aviz de recepție, decizia de regularizare nr. ***** din 12.07.2022 a fost

expediată în adresa reclamantului Babără Dumitru, însă scrisoarea nu a fost recepționată, fiind returnată cu mențiunea: „Nereclamat” (f. 26 verso dosar administrativ).

Respectiv, organul vamal a publicat informarea publică prin intermediul Monitorului Oficial al Republicii Moldova nr. 257-263 din 12.08.2022 (f. 28 verso dosar administrativ).

În conformitate cu pct. 7 al Ordinul SV nr. 333-0/2014 Cu privire la formularul, modul de completare și utilizare a deciziei de regularizare, plătitorul vamal este în drept să achite benevol obligația vamală constatată în termen de 10 zile calendaristice calculate din ziua aducerii la cunoștință a deciziei de regularizare. în cadrul termenului dat, organul vamal nu întreprinde măsurile de încasare silită prevăzute de lege.

Potrivit art. $202^3$ alin. (1) lit. g) din Codul vamal, în cazul exercitării controlului ulterior, organul vamal are următoarele obligații: în cazul depistării unei încălcări vamale ce conduce la apariția unei obligații vamale şi neîndeplinirii cerinţelor legale ale declarantului, să emită decizie de regularizare.

Conform prevederilor art. $103^1$ al Codului vamal, executarea silită a obligației vamale se declanșează dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții: a) existenţa obligației vamale ajunsă la scadență, în baza unui act cu valoare executorie, inclusiv al instanţei de judecată; b) neexpirarea termenelor de prescripție stabilite în prezentul cod; c) plătitorului vamal nu i-a fost intentată o procedură de insolvabilitate prin care să i se aplice suspendarea executării datoriilor debitoare, conform legislației.

În context se impune a fi specificat că, dat fiind faptul că, achitarea obligației vamale stabilite prin decizia de regularizare nr. ***** din 11 iunie 2022, în decursul termenului de achitare benevolă, nu a fost efectuată de către reclamantul Babără Dumitru și luând în considerație prevederile art. 129 alin. (6) Cod vamal, conform cărora, neplata în termen legal a obligației vamale atrage, în mod suplimentar, suspendarea dreptului de plasare a mărfurilor și/sau mijloacelor de transport în destinații vamale de către plătitorul vamal respectiv până la stingerea obligației vamale, în condițiile stabilite prin reglementările vamale. În caz de litigiu, contestarea obligației vamale suplimentare ori atacarea în instanța judecătorească a deciziei organului vamal nu suspendă încasarea obligației vamale și aplicarea de măsuri suplimentare potrivit prevederilor prezentului cod, cu excepția cazului în care reglementările unor legi speciale prevăd în mod expres acest lucru, organul vamal a inițiat procedura de executare silită a obligației vamale, la 8 septembrie 2022, Biroul Vamal Nord al Serviciului Vamal al Republicii Moldova, a emis în privința reclamantului Babără Dumitru decizia nr. ***** cu privire la declanșarea procedurii de executare silită a obligației vamale a plătitorului vamal.

Astfel, cercetând argumentele expuse de reclamant în acțiunea înaintată, în coraport cu circumstanțele de fapt ale speței și normele legale citate supra, instanța de

judecată constată că, acțiunile autorității publice pârâte sunt întemeiate, or, poziția reclamantului expusă în cererea de chemare în judecată, este una nefondată, care se bazează pe interpretarea eronată a normelor de drept material.

Coroborând normele legal citate cu circumstanțele speței, instanța deduce, că activitatea administrativă efectuată de către autoritatea pârâtă este una legală și întemeiată. Or, autoritatea publică la soluționarea speței a cercetat complet și multiaspectual circumstanțele și, în limita competenței, a emis actele administrative – decizia de regularizare nr. ***** din 11 iulie 2022 și decizia de declanșare a procedurii de executare silită nr. ***** din 8 septembrie 2022, prin care și-a realizat scopul său legal.

În acest sens, reieșind din cele menționate, instanța de judecată relevă că, Serviciul Vamal a respectat toate cerințele legale în conformitate cu legislația vamală în vigoare, a exercitat dreptul discreționar și prin urmare, nu a adus atingere drepturilor reclamantului Babără Dumitru stabilite de Codul administrativ.

Corespunzător, urmare a constatărilor detaliate supra vis-a-vis de circumstanțele faptice ale cazului dedus judecării, instanța de judecată concluzionează că, argumentele expuse de către reclamantul Babără Dumitru în cererea de chemare în judecată sunt lipsite de substanță obiectivă, prin prisma acestor constatări, instanța atestând netemeinicia pretențiilor înaintate.

Conform art. 224 alin. (1) lit. f) din Codul administrativ, examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărâri: respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sunt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărâri prevăzute la lit. a)-e).

În acest sens instanța de judecată, reieșind din circumstanțele de fapt constatate supra, coroborate cu normele de drept relevante situației din speță, consideră necesar a respinge ca neîntemeiată acțiunea în contencios administrativ înaintată de Babără Dumitru către Serviciul Vamal privind anularea actelor administrative, or pârâtul prin argumentele și probele anexate la materialele cauzei a demonstrat în ședința de judecată legalitatea actelor contestate, iar reclamantul nu a invocat în susținerea poziției sale careva probe pertinente, concludente și utile, care în ansamblul lor ar demonstra necesitatea anulării actelor administrative contestate.

În conformitate cu art. 224 alin.1) lit. f) Cod administrativ, instanța de judecată,

hotărăște:

Cererea de chemare în judecată depusă de Babără Dumitru către Serviciul Vamal privind anularea actelor administrative, se respinge ca neîntemeiată.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Chișinău în termen de 30 zile

de la pronunțarea dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani).

Motivarea apelului se prezintă la instanța de apel în termen de 30 de zile de la data notificării hotărârii motivate. Dacă se depune împreună cu apelul, motivarea apelului se depune la instanța de judecată care a emis hotărârea contestată.

Președintele ședinței,
Judecător Guzun Corneliu